

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Széchenyi-tér, a hidkaputól kimenet balra a 261. sz. alatti ház emeletében.

Kiadó hivatal:

Középutca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-szor 7 kr., 2-szor 6 kr., 3-szor 5 kr., s minden hirdetés után 30 kr. bérletdíj.

Hirdetéseket felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Hasenstein és Voglnerl (Wollzeile 9. sz.).

Nyitási díj: 20 kr. előleg befizetése mellett a szerkesztőséghez eljuttatandó.

Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik.

Megjelen a lap hetenkint háromszor, u. m.

kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Előfizetési ár:

egész évre 12 ft, félévre 6 ft, évnegyedre 3 ft.

Kolozsvár, jul. 25. 1867.

Alig hiszem, hogy a leghiggadottabb kritika is kifogást tehetne azon magatartás ellen, a melyet ekkor a restaurált restauratio alatt álló királyhagónimmi törvényhatóságok kitüntettek, főképp a kik báják, hogy annyi még nem teljesült vágy, annyi jogos óhaj és annyi helyzetszerű aggodalom megnyugtatót csak egy bizalomban kereste, azon föltevés bizalmában, hogy a minisztérium felelős lévén az alkotmányos elvek átviteléért, utasításával, reformjaival sietni fog, hogy mire a restaurációk teljesen végrehajthatnak, erdélyi hatóságok sem a törvény-szünetelés veszélyeinek, sem a közigazgatás terén bonyodalmaknak kitéve ne legyenek.

A királyhagónimmi terület részére nagy előnyt nyújtanak az 1861-iki átmeneti intézkedések, Erdély akkor sokkal szerencsésebb volt, később kezdett itt az akkori alkotmányos delibáb feltűnni, már akkor Schmerling reactiójának felleget kezdett borítani a láthatárt, mi sürgöttünk kormányt, korlátozást, hogy siessen Erdély alaki s anyagi törvénykezésének átalakításával Magyarországot gyorsan követni, neki is fogott a kormányzó, néhány juristák fölvetelével, az erdélyi törvényeknek az osztrák hagyományokkal kiegyenlítésére, s a törvénykezés folyamának lehetséges tételére egy átmeneti munkálatot végrehajtani, de végre is reiffa tette le kezéből a főhatalmat.

Nem lévén így a mostani kormány kezén a legszükségesebb munkát, kérdésen kívül annak tizannyi munkásságot kellene Erdélyben a helyes törvénykezés s közigazgatás utbaindítására fordítani, mint a mit rendkívül sok dolgai, s az erdélyi öröknek a minisztérium különböző osztályaiban történt feltűnően szűkmarku beosztása miatt fordíthat.

De nyugodtságot lehetünk két dologban, u. m. a minisztérium tiszta alkotmányos törekvésének bizonyosságában, s királyi biztosságunk és a kormányzóknak a rendkívüli helyzethez mért gyors és erőyes működésében. A megyék restaurálva vannak nemcsak, s ha az eddigi választásokat vizsgáljuk, meggyőződünk, hogy az alkotmányos jurisprudentia iskolája háttérbe szorít a Bach és Schmerling iskoláját, nehezen lesznek képesek ezen bíróságok testvéreik vagyonait a kővazetető német osztályi törvények szerint dobraittni, mélyen fogja sérteni alkotmányos érzelmeiket, hogy a nemzet erejét biztosító vagyont a beházasodásokra számított örökösödési törvények szabványai szerint szétparcelláltassák, s a végrendeletkezési jog korlátlan gyakorlata által vén szerelmesek könnyelműségei alapján a demi monde-ok csoportja tobzódik újabb kéjenczükkel ösünk vérel szerzett s védett hagyományaikban.

Az anyagi s alaki törvények gyors átalakítása mulhatlan szükség, s miután nincs ember, kinek türelme elég ruganyos legyen az évek mulva bekövetkezendő codificatioig bevárni ös intézményeink felforgatottságát, mindenki azon szabad-kéz után néz, a melyet éppen e miatt adott meg a parlament, mindenki várja, mikor nyílik meg e kéz, hogy a sürgött reményekben képzelt malasztot szétszórja, oly sokáig szerencsétlen területünk.

Tudjuk, hogy a magyar ennél kisebb követelésekre is el szokta mondani: „nem hólgy, hogy felfújja,“ s mi sem kívánunk gyorsan felfútt szappanbuborékokat, a melyek épp oly gyorsan elpattannának.

S midőn a közvéleményünkben észlelhető nyugtalanságot a remény, bizalom és higgadság kapcsolatában constatozzuk, a mit megyeink eddigi magatartása eléggé tanusít, éppen nem akarunk aggodalmaskodásoknak táplálékot adni, sőt biztosíthatni véljük közönségünket, hogy a mennyiben királyi biztos önmagának s a kormányzóknak a percek kíváncsalmai által sürgött működése körül, habár mint extra muros állók, csak felületesen széttekinthetünk, már meglepőleg sok előkészület van végrehajtva, a mely egészen megfelelően érlelnek, a melyet királyi biztos úr Pesten léte alatt a kiküldött legfontosabb elvi vívmányok érdekében kifejtett, s a tisztelgő küldöttségek és toaszok,

a melyek megyegyűléseinkről a bizalom kifejezését hozták és hirdették az élünkre helyezett férfi irányában, valóban nem méltatlanra estek; hiszszük egyszersmind, sőt alapos meggyőződéssel vagyunk aziránt, hogy a minisztérium is meg fog felelni ama bizalomnak, melyet megyeink felirataik irányában általánosan tolmácsolának.

Segíteni kell nálunk mindennek előtt a nehézkes osztrák modru közigazgatáson, a mi részben már a közigazgatási tisztviselők józanokossága s tapintata, s régibb közigazgatási rendszerünkben lehető jártassága is jelentékeny segélyt nyújthat, segíteni kell a legalsóbb néposztályra nézve terhes pörlekedésben, s a közigazgatásnak nagyobb tért engedni főképp a factis apróbb keresetekben, a mely tekintetben egy helyesebb pörrendtartás és codificatio nem vagyunk felette puritánusok a közigazgatás s igazságszolgáltatás tulzolt különválasztása feletti buzgalomban, mert hosszas gyakorlatból tudjuk, mennyire emelte a politikus tiszt tekintélyét, s mennyire biztosít a községekben a rendet az apróbb s kivált a csekélyebb tényekre vonatkozó keresetekben a közigazgatási tisztviselők válaszadási és commissionalis hatásköre.

E részben vagy a megyei statutorius jog gyakorlatának kellene gyorsan rést engedni, vagy a kormányzóknak kellene utasítást dolgozni ki, a mint dolgozott 1861-ben egy igen jól használt cseléd-törvényt.

A községekben rendkívül sok apró tényeset merül fel, melynek hosszadalmasabb törvénykezés utján tárgyalása felbátorítja a rendtelenséget, a mig ügyes közigazgatás eleget szolgált a sértett vagy háborított félnek. Régi rendszerünk e részben nagy előnnyel bírt, mely 6, 12, 25, 50 frtig fölmenő apró ügyeket a közigazgatási tisztviselőkkel a kormányzóknak fölüléleti joga mellett gyorsan végeztetett, s ezáltal fenntartá a rendet, személy- és vagyonbátorságot.

A mig rendbe jövünk, ezen intézményt alig hiszem, hogy nélkülözni lehetne.

Nem tudom azt, gondolkoznak-e ez irányban, nincs is szándékom tüzetesebb fejtegetést tenni e tárgyban, a kik ez intézményeket ismerték, s népünk szokásaival, jellemével szintén ismeretesek, azok be fogják látni, hogy a közigazgatási hatáskör korlátait tágitani kell, hogy a szükséges rend s a nép költségeinek megkiméltése érvényesíthető legyen, hogy e rendszert a nép mily örömet fogadja, elég alkalmunk volt tapasztalni 1861-ben, mikor csendő és pandur nélkül csupán a közigazgatás tekintélyével jól fel tudtuk tartani a rendet.

Dózsa D.

Küküllőmegye bizottmányi gyűlése által, július 13-án megszavazott

hódolati és hálafelirat ö Felsőséghez.

Császári és apostoli Királyi Felsőség!

Legkegyelmesebb Urunk!

A február 17-iki legkegyelmesebb királyi leirat, mely által Magyarországnak 18 szennvedéstől évig szünetelt ös alkotmányát visszaadni, és a felelős magyar minisztériumot kinevezni méltóztott, örömeinket gyújtott Kárpátoktól Reteyezáig a honfi keblekben, felgyújtá azon lelkesedést, mely legerősebb támasza a trónoknak: a népbizalom hazafi áldozatokban fellobogó lángját.

Hatalmas jelszó volt az, melyre a 18 évig hordozott bilincsek lehullottak egy nemzet kezéről; 18 szomorú évig volt elzárva az út, Felsőség nem keble előtt, Magyarország igazságos kérelmeinek; s habár e hosszú, e méltatlan szenvedések és sanyargatások által igen szomorúvá vált idősok alatt, mostoha gyermekként, keserű megpróbáltatás suhogó vesztőjével sújtottot is e szerencsétlen országész — igazságának önértében — soha meg nem szűnt törvényes királyi igazságszeretetébe vetni alkotmánya helyreállítása iránti reményének horgonyát!

Es ime Felsőségnek, és a királynő királynéjának június 8-án Szent István koronájával történt ünnepélyes felavatása, és azon eskü, melyet Felsőség a koronás királyok által hozott és hozandó törvények megtartására kegyes volt letenni, fényesen igazolta, miszerint Magyarország bölcsen számított, midőn az elhagyatott borus napjaiban minden reményét Felsőség igazságszeretetébe, nemes lelkitetése helyezett.

Ha a történelem lapjaira tekintünk, fényesen látjuk igazolva azt, hogy akkor díszlett a magyar trón legragyogóbb fényben, midőn azt a népszeretet hazafi áldozatokra gyuladt lángja környezte.

Mit mondjunk Felsőségnek, és a nép szeretetét oly méltán kiérdemelt Felsőség Királynéknak azon magasztos tetteire, hogy a nemzet által a koronázás emlékére szentelt 100 ezer darab aranyot, a honvéd özegek, árva és rokkantaknak fölsegelési alapjára ajándékozni kegyeskedett?

E tény több mint királyi, e méltó megnevezése nem bírnak szavakkal! de a történelem aranybetűkkel fogja azt bejegyezni azon lapra, melyen Felsőségnek és dicső Királynéknak neve ragyogni fog.

Midőn Felsőségnek királyi ténye által Küküllőmegye bizottmányi gyűlése termet az alkotmányos életnek újból megnyitott, a hála és alattalói leg-összintébb hódolat dacsztjakk kebleinket, mely érzelmeinket ezen legalázatosabb feliratunkban kívánunk kifejezést adni.

Fogadjon Felsőség királyi tetteiért ezen nemes megye összes lakóinak legmélyebb háláját, s leg-összintébb alattalói hódolatát!

Engedje Felsőség kinyilatkoztatni! hogyha jöne idő, melyben Szent István trónja, s hazánk alkotmánya veszélyben forogna, mi is, öseinknek méltó unokái, készek leendünk királyunkért: „vért és életet“ áldozni.

Legmélyebb alattalói hódolattal öröklünk, nemes Küküllőmegye állandó bizottmányának július 13-án tartott üléséből.

Jegyezte helyettes főjegyző.

A székely segély-egylet ügyében.

A Pesten jelenvolt képviselők tanácskoztak a fennebbi tárgyban, miről az alábbi jegyzőkönyv készült.

Jegyzőkönyv.

Pesten, június 26-kán, 1867.

Tárgya a székelyföldről Moldva Oláhországba történő kivándorlások megakadályozása.

Jelenlevők: Gróf Bethlen János, Gál János, Lázár Dénes, Tolnai Gábor, Boér János, Dózsa Dániel, Dózsa Elek, Gál Miklós, Zeyk József, gróf Kálhoki Pál, Pap Lajos, báró Szentkereszti Zsigmond, Berde Móza, Tisza László, gróf Lázár Kálmán, Gecző János, mindannyian országgyűlési képviselők, kik az értekezés vezetésére elnököl id. gróf Bethlen János képviselő társukat felkérve, s az értekezlet e szerint megalakulván,

Elnök úr előadja, miszerint a jelenlegi értekezletre gróf Mikó Imre ö exclja ugyanis múlt 1866. évi június havában a székelyföldi képviselők által meg lett bízva arra, hogy a székelyek kivándorlásának megakadályozása céljából történő minden adakozásokat elfogadni, s azt a Kralovanszky-alapítványhoz csatolva a magyar tud. akademia útján tökéletesen sziveskedjék; miután azonban ö exclja közlekedési miniszternek lett kinevezve, s munkássága tárczához tartozó országos ügyek által van igénybe véve, az eddig benne helyezett fentebbi bizalommal kevésbé elfoglalt hazafi kíván megbízni, elnök tehát felszólítja a jelenlevő képviselőket ez ügyben nézeteik előadására.

Az ezen elnöki előterjesztés után következők eszmecseréből kifejtett nézetek szerint:

a) A székelyföld naponként érezhetőbb anyagi hanyatlásának, s az ebből származott kivándorlásnak megakadályozása — bármint út legyen erre választva — nagy tökélt igényel, s ezenkívül

b) szükséges az anyagi hanyatlás okainak határozott kijelölése, s megállapítása azon útnak, mely legcélszerűbben az orvoslásra vezet; azonban

c) ezek, t. i. a tökeszerzés s a követendő út kijelölése a siker biztosabb reményével csak úgy és akkor eszközölhetők, ha e célra rendes társulat alakíttatik, melynek szabályai a szétszórta anyagi és szellemi erőket egyesítik s a társulat tagjainak közreműködése irányát kitűzik és ha így az egész székely nemzet e tekintetben tapasztalható törekvésének élén állva, ennek határozott irány adatik.

Mely nézetek az összes jelenlevő képviselők által elfogadva, a következő megállapodás lett közös egyetértéssel határozattá emelve:

A székelyföldi képviselők a kivándorlás — illetőleg a vagyoni hanyatlás megállítására céljából célszerűnek s szükségesnek tartják rendes társulat alakítását, melynek irányát, eszközeit s hatáskörét alkotandó szabályaiban lennének körvonalo- zandók; mindenekelőtt tehát a társulat alakítására szükséges szabályok javaslatba hozatalára, s ezek

nek a jövő országgyűlési ülészek alatt végleges megállapítás végett a székelyföldi képviselők elébe leendő terjesztésére gr. Mikó Imre elnöklété alatt Berde Móza és Gecző János képviselőtársak ezen- nel meghivatnak, és

gróf Mikó Imre ö exclja elnök úr által meg- kértetni határozattal, hogy addig is, míg a társulat rendesen megalakíttathatik, az önkéntes adomá- nyok elfogadását s elhelyezését országos ügyekkel elfoglaltsága mellett is, a mint azt eddig hazafias buzgalommal tette, eszközölni sziveskedjék.

Mely határozathozatal után elnök gr. Bethlen János az értekezletet befejezettnek nyilváníttotta.

Idősb gr. Bethlen János, s. k.

Gecző János, s. k.

Marosszek bizottmányi ülése.

Maros-Vásárhely, július 18. 1867. — Any- nyira teljes számmal jelentek meg tegnap, misze- rint a bizottmányi ülést a székházától áttettük a Szent Miklós utcza kis templomba.

Alkotmányos főbírák Mikó Mihály megnyitó beszédében többek közt megemlítte, miszerint nem akar hosszas visszatekintést a múlt sebeire, mert a fejedelmével kibékült nemzet a feledékenység sűrű fátyolát borítja azokra, de a hazafi elismerés érzete állítja elnökbe 1848-nak azon jeleseit, kik a ta- náctermekekben és a csata mezején egyforma lelke- sültséggel küzdöttek; azon sokáig hontalan sorstól üldözve volt, de szilárd jellemű hazafiakat, kiket csak most nyert vissza a hon, kik ös alkotmá- nyunkat távollétük alatt a világ népeivel megis- mertetni sikeresen törekedtek, s végre azon tánto- ríthatlan hazafiakat, kik feldult háztitthelyeiknél türték a hatalom nyomását; küzdtek a naponként harapódzó szegénység kísérteteivel, de megőrizték keblük tisztaságát s hőies elszántsággal virasztá- nak a halálra ítélt jog és alkotmány melek... „Ezek uraim — folytatja főbírák — azon tényezők, kik megvédtek és megtartották a tért, melyen ország- gyűlésünk a haza bölcsének vezetése alatt kivirva az eredményt, ök képezik a drága kapesot, mely hazánk múltját a jövővel összeköti. Övék a köte- lesség hű teljesítése szülte megnyugtató öntudat, övék közösen a dicsőség, hogy nemzetünk ismét él, hogy a hazánk ügyei fölötti intézkedés ismét ke- zeinkbe jutott, s hogy most egy új korszaknak, egy szép és nagy jövőnek állunk küszöbén.“ Itt gyönyörűen és részletezve festi tovább a jelen kor földadatát, munkásságának és törekvéseinek irányát, s a közföladatnak azon részét, mely a székely nemzetre s illetőleg székelyekre vár, következő szá- vakkal zárja be: „Es ha jöne idő, mitől Isten övja nemzetünket, midőn Magyarország visszanyert al- kotmányának s területi épségének megvédésére a lángoló hasaszeretet nyilváníttasán kívül még erős karokra is lenne szüksége — ha jöne idő, midőn ö Felsőségnek idei febr. 17-kén kiadott kegyelmes ki- rályi leirata ama szavait: „Magyarország al- kotmányát minden megtámadás ellen megoltalmazzuk“, tettelesen is kellene beval- tani, erős hitel hiszem s e hitemben nem fog senki megingatni, hogy a székely nemzet, mely szent István koronája hadiérejének tekintélyes ré- szét teszi, e célra örömet, nyugalmat, s ha kell vért és életet is áldozni kész.“ (Lelkes felkiáltások és éljenzések.)

Ezután fölemlíti a koronázást, s az újabb ke- gyelmes királyi leiratokat, mint annyi szilárd zálo- gait a nemzet és fejedelem közti bizalomnak és egyetértésnek, érinté azt is, hogy e kitűnő polczra nem vágyott ugyan, de mint közkatona a vezér- szónak hódolt, s kinevezése ideiglenesen lévén, a székely ösjogot veszélyeztetve nem látta, végre magát a bizottmánynak szives hajlamaiba ajánlván, az ülést megnyitottnak nyilváníttotta és esküjét le- tette.

Kovács Péter 1861-ben volt alkotmányos fő- jegyző felett csinos kikerekített beszéddel, és felett Berzencei László, ki 18 évi hontalanság után tüzzel és lélekkel szólalt meg ismét ama szentegyház fa- lai közt, hol egykor annyi babért aratott; ezután néhány minisztérialis és főkormányos rendelt fölöl- vasásával vége lett a szertartásos résznek.

Mire rögtön gróf Tholdalagi Mihály az érte- kezleten megállított indítványát, t. i. a bizalmi föl- iratot a minisztériumhoz megette, gr. Tholdalagi Victor, ki az értekezleten nem volt jelen, azt ki- vánta, hogy a tisztválasztási utasításnak 12-dik és 14-dik pontjai fölötti aggodalmunk részletesen és kiszélesítve adassék elő, t. i. említsünk meg ezen bizalmi föliratban egyszersmind minden székely közjogi szerelmeinket, a candidatiót, fölszt kineve- zést stb. ellene szölkak G. J., F. A., K. F. és I. I.

s a közérzet ezen utóbbiakat partolva, csakhamar eldöntve lön azon vitás kérdés, annyival inkább, mert néhány héttel ezelőtt, midőn közszere-
tetben álló képviselőnk idős gróf Teleki Domokos
ittthon létében és elnökle alatt a szék értelmisége
a miniszteriumhoz 2800 aláírással székünknek mi-
előbbi alkotmányos szervezése tárgyában fölríratot
menesztett, többek közt ezeket is mondotta:

„Szükségessé tartjuk kijelenteni székely jo-
gaira nézve, miszerint, ha azokat a jelen ma-
gyar felelős miniszterium, az átalakítás pillanatá-
ban, ez idő szerint tekintetbe nem vehetné, amár
érvényben állóknak tartjuk, de azokra feltételek
nem vagyunk, s úgy tekintjük azokat, mint alvó
gyümölcszemet, mely majd a törvényhozás me-
legén mind azon levelelt kifejtetheti sth.“

Tehát az átalakítás még folyamatban van, s
majd a törvényhozás melege fejtendi ki az alvó
gyümölcszemet.

Ezen kis intermezzo után a gyűlés napirendre
tért. Fölolvastatt az ő Felsőházhoz fölterjesztendő
hódolati fölrírat és szóról szóra helybenhagyott. A
miniszteriumhoz a fenirt értelemben készült fölrírat
megvizsgálására újabban kinevezett gr. Thsda-
lagi M. elnökle alatt a már említve volt három-
tagu bizottmány. Végre a tisztválasztási ministe-
riális utasításnak újabb felolvasása után kinevez-
tetett a szavazatszedő bizottmány azon utasítással,
hogy délutáni 5 órakor az eddigi gyakorlat szerint
kezdjen munkához, legvégül felolvastatván a tör-
vényeszéki állomásokra, egy a nagy értekezletben
kinevezve volt bizottmány által előre megvitattott
és helybenhagyott förtiszti kijelölés, az ülés
föloszlott.

Ma nagy érdeklődéssel és részvétellel foly a
szavazás, esti 8 órakor bezáratik, holnap leend a
kiszedés s a szavazatok számbavétele.

Legközelebbi postával a miniszteriumhoz in-
tezendő fölríratot és a Deák Ferencz nagy hazánk-
fiának küldendő bizalmi nyilatkozatot, a mai sza-
vazás eredményével együtt, tisztelből kifolyólag,
pontosan megküldöm. r. l.

Levelezés.

Bukurest, július 17-én, 1867. — Bukurestben
„Transylvania“ nevű társulatot alapítottak a kár-
pátokontúli Romániabeli ifjak segélyezésére, ily
módon: Több itteni román tanuló és tisztos polgár
megünnepelte május 3/15-dikét, a román nemzetiség
Erdélybeni feltámasztásának évnapiját, s ezen ünne-
pély szűlé az alkalmat Bukurestben az erdélyi és
részeiben tanuló segélyezésére társulatot alapítani.
Az egyetemen tanuló erdélyi, oláhországi és mol-
dovai ifjak ez ügyben több gyűlést tartottak, vé-
gére egy állandó bizottmányt választottak és a tár-
sulat szabályait megalapították.

A társulat élére elnökül Papin Ilariánót
választották, a bizottmány többi tagjai — két-három
őreget kivéve, a kik közt egy Beszszarab is van —
mind az egyetemen tanuló erdélyi, oláhországi és
moldovai ifjak. A társulat évenként négy gyűlést
tart. A társulat úgy van szervezve, hogy tartós
fenmaradása biztosítva van. Üdvözlőjük főleg az
erdélyieket. Hitünk erős, hogy ők mindnyájan ifjak
levén, képesek leendnek rendet, állandóságot, har-
moniat és törvényességet hozni be a mi kebelünk-
be. A társulat eszméje a legszerencsésebb s a leg-
nemzetibb. Az élükön álló férfiak hárme, az ifjak
erélye és becsületessége, kik Románia minden ré-
széből vannak választva, nem engednek kétkedniük
a társulat komolysága és becsületessége felől. Való-
ban szép testvéri üdvözlés ez, a szabad Romániá-
ból a kárpátokontúli Romániabeli tanuló ifjúsághoz.
A társulat nem táplál illúsiokat, azonban fenmara-
dása felől szilárd hittel bír. Volt szerencsénk be-
szélni az elnökkel. Biztosított a társulat nevében,
hogy ennek a politikával legkisebb köze sincs. A
politikai pártokon föltülemelkedve intézi szózatát
minden románhoz pártkülönbség nélkül. A társulat
tagjai politikai meggyőződésüket megtartják, de
mint a Transylvania tagjai elvül a társulat alap-
szabályait tűzendik ki. Az elnök nem sokára min-
den lapban közölni fogja az alapszabályokat. Ad-
dig is tudatjuk, hogy 12 huszas évi befizetés mel-
lett mindenki tagja lehetend. Melyik román ne
sietne segédkezett nyújtani a Transylvania társulat-
nak? melynek célja: a testvéri köteleknek szoro-
sabbra fűzése Románia minden részében lakó román
tanulók között. Ennek a társulatnak, mint látni le-
het, nincs semmi politikai célja. Tudományt, vilá-
gosságot óhajt s ezért mondhattuk, hogy az eszme
igen üdvös. Azt is mondottuk, hogy a társulat ala-
pítói erősen meg vannak győződve annak tartós-
sága felől. Igenis állni és működni fog az, mert a
kik alapját letették, szegények, és Románia azon
részében születtek, a hol századokon át megőrizték
az isteni szikrát, a nyelvet és nemzeti érzületet.
Állni fog, virágozni fog, mert mindnyájan szegé-
nyek és pénztelek, de gazdagok, igen gazdagok
hitben. És a románok hosszú szenvedéseik alatt
megtanulták hinni a Megváltónak a szegény halá-
szokhoz intézett ama szavaiban, melyeket „k kö-
vettek és levének általunk apostolok: „Valahol ket-
ten vagy hárman az én nevemben egybe gyűlende-
tek, én ti közöttetek leendek.“ Ezeket írja „Roma-
nul“ e hó 21-diki vezércikkében.

Hát az erdélyi magyar fötanodák lelkes ifju-
sága nem tudna-e hasonlólag sorakozni egy szép

eszmé: a moldva-oláhországi magyarság megmen-
tására? Ime a követendő példa! Ezek után nem
mondhatjuk Csikszék érdemes képviselője tks Geozó
János úr: „A moldvai eszangó magyarok kérdése
más alapu, más horderejű s más jelentőségű, mint
a székely kivándorlás kérdése; ezt attól egészen
elkülönítem, seperiünk most csak a magunk ajtaja
előtt.“

A mi lelkeszeink Ploesten, Pitesten az anyagi
szegénység sziklájához vannak lélánczolva. Vidéki
hallgatóikat nem képesek meglátogatni, mert egy-
felől nincs utiköltségre semmi segély, másfelől
nincsenek tanítók, a kikre az iskolát bízhaták,
míg távol vannak; Bukurestben több száz székely
mesterinas minden nevelés nélkül növekedik, mert
nincs elég erők azok képzésére. A szép tem-
plom mellett egyházi épületeink szálamomgerjesztő-
leg dőlengenek. Hallgatóink nagy része a szegén-
ség miatt gyermekeit nem iskoláztatja. Moldován
nincsen egyetlen magyar iskola, s így ezenként
vesztik el ottani véreink nemzetiségüket. Végtele-
sok a teendő és hozzá semmi segély, semmi párt-
fogás a magyar nemzet részéről. A románok min-
den alkalmat megragadnak az ifju nemzedék ne-
velésére. Az általános tankötelezettség törvényben
ki van mondva. A „román nép-nevelő-társulat“ fél-
év óta derekasan működik, s ime most egy újabb
társulat, mely a politikán föltülemelkedve az egye-
temes román ifjúságot feléleli. Ilyen példa lehetet-
len, hogy buzdítólóg ne hasson az erdélyi magyar
ifjúság lelkiületére, sőt az egész magyar nemzetre.
Nekünk nem szükséges Moldva-Oláhországot kár-
pátokontúli Magyarhonnak nevezni, de a tért, me-
lyen nemzetiségünket megvérdhetjük, el nem fog-
lalni: nemzeti öngyilkosságot volna. Ha Románia
kormány a brassói román gymnasiumt évi bud-
getjébe felveszi, Berlinben, Párisban a román
egyházakat gazdagon dotálja, a magyar nemzet
se nézheti el, hogy Oláh- és Moldvaországban kol-
dusokként tengjenek a vallás tanítóit a magyar
nemzetiség őrei s szemünk láttára pusztuljanak el
a nemzet kibujdosott fiainak utódai. *) r. l.

M.-Vásárhely, július 19 kén, 1867. — Hosz-
szas vita után székünk bizottmányának két ülése
folyamán a miniszteriumhoz küldendő felirat végre
megállítatván, annak elfogadott szövege következő:
Nagyméltóságu királyi Miniszterium!

Ezen székelyszéknek alkotmányos bizottmánya
a nmlgu kir. Miniszterium rendeleténél fogva mai
napon megkezdvén működését, egyik első teendő-
jének tartotta meggyőződésének alapján kijelenteni
azon bizalmat, melyet a nmlgu Miniszteriumban he-
lyez, Felsőház koronás királyunk kormányába fele-
lős tanácsosainak azon honfiakat választá, kik a
multnak alkotmányunk ellen irányzott törekvései
között megingatlan szilárdsággal kitűzöttek a jog,
igazság és törvényes függetlenségünk mellett. Az
alkotmány visszaállítása sikerdús működéseik kö-
vetkeztében diadalt nyert; az erdélyi részeknek
Magyarországgal uniója az 1848-ki törvény követ-
keztében életbe lépett; és hatályon kívül téve azon
intézkedések, melyek megrontására tétettek volt.

Bizalommal üdvözlőjük ezen a multak bonyo-
dalmait által annyira nehezített; de, mint bizton re-
méljük, eredményteljes pályájának kezdetén, mely-
nek ezután is változatlan vezérele az alkotmá-
nyosság s hazánk törvényes függetlensége és jól-
létének alkotmányos elvek szerinti eszközése leend.

E bizalmunkon alapul azon reményünk, hogy
az erdélyi részeknek Magyarországgal helyreállított
uniója következtében azon törvényes végzszerzés
is mielőbb be fog fejeztetni, melyre az erről szóló
erdélyi és magyarországi 1847/8-ki törvények utal-
nak és maradványai is megszűnnek azon eltérések-
nek, melyeket még jelenleg a mult súlyos körül-
ményeinél fogva látunk az erdélyi részekre nehe-
zedni.

E bizalomból foly ki aggodalmunk kijelentése
a tisztellett vett, folyó évi június 14-ki 2416. sz.
alatti miniszteri rendelet azon pontjai felett, melyek
a közigazgatásra nézve az osztrák szabályokat, az
igazságszolgáltatásra nézve szintűgy az osztrák
törvénykezési és igazságtügyi szabályokat rendelték
ideiglenesen fenntartandónak.

De teljes reménnyel nézünk elibe a nmlgu
Miniszterium azon mielőbbi intézkedéseinek, me-
lyeknél fogva az erdélyi részekben is hazánk sar-
kalatos törvényeihez képest a törvény és parla-
mentaris kormányunk rendeletei lesznek azon ősz-
hangzó sinormérték, mely szerint közigazgatási tiszt-
viselőink működéseiket folytatni fogják; addig is
hiszszük, hogy a nmlgu Miniszterium alkotmányos-
sága fog öröködni felettünk, hogy senki az osztrák
közigazgatási szabályok következtében ne szenved-
jen sérelmet.

Az igazságszolgáltatásra nézve örömmel tud-
juk, hogy az igazságtügyminiszter ő nmlga ernye-
delten hazafi munkásságánál fogva már készen van
a javaslat egy új törvénykezéssről, valamint a bün-
tetőtörvényről is, bizalomteljesen kérjük tehát, mel-
tőztassék a nmlgu Miniszterium ezeket a törvény-
hozás minden alkotmányos tényezőit által mielőbb
törvényre emeltetni; minthogy pedig egy új anyagi
polgári codex csak huzamos idő után keletkezh-

*) A „Magyar Polgár“, Székely Közöny“, és „Székely
Néplap“ t. szerkesztőit tisztellett kéri ezen levél közlésére,
azok levelezője.

tik; ugyan akkor, midőn az új törvénykezés, mint
törvény, Magyarországon és az erdélyi részekben
is életbelép, a magyarországi mostani anyagi ma-
gánjogot — lehető tekintettel a székely örökösödési
törvényekre — nálunk az országgyűléstől nyert fel-
hatalmaztatásánál fogva, az osztrák polgári törvény
helyett életbe léptetni; ezáltal minket az unio ki-
válnalmaihoz képest Magyarországgal magánjogunkra
nézve is egyekké tenni, és így az annyira káros
és néptünk szellemével s körülményeivel ellenkező
osztrák törvényektől merőben megszabadítani, —
addig is azonban az osztrák törvények legkárosabb
hatásait — minthogy a magánjogi intézkedéseknek
retrograd ereje nem lehet, rendeletileg minél sie-
tőbben megszüntetni.

E székelyszék bizottmánya hazánk parlamen-
táris kormányi rendeletének engedelmeskedni, kö-
telességének ismeri, — követni fogják azt hivatal-
nokaink és törvényszékünk, annál is inkább, mint-
hogy a nmlgu Miniszterium az országgyűlés által
az erdélyi megyék rendezése körül felhatalmazta-
tást nyert. De éppen ezen engedelmisség és biza-
lom őstűnőzt aggodalmaink őszinte kifejezésére
és azok tekintetében a nmlgu királyi Miniszterium
mielőbbi készsérelt intézkedései végett reményteljes
kérésünkre, bizalmas tisztellettel lévén a

Deák Ferencz nagy hazánkfiának bizottmányi
ülésünkől megküldendő bizalmi nyilatkozat követ-
kező:

Mélyen tisztelt nagy hazafi!
Ön egy alkalommal, midőn a képviselőház
nagy többsége által vezérnek neveztetett, e szava-
kat mondá: „Nem vagyok vezér, az ősvény, me-
lyen haladnunk lehetett, oly szűk volt, hogy csak
egy férhetett meg rajta, történetesen a sors enge-
met helyezte előre.“

Akkor, midőn csak ősvényen haladhattunk, a
sors helyezé őnt elől; de most, midőn az őn bölcs
és tapintatos vezetése következtében az alkotmá-
nyosság országgyűlést jutottunk, a nemzet bizalma
kiáltja fel őnt vezérnek.

Fogadjá Marosszéknak fiainak osztatlan tisz-
teletét és bizalomnyilvánítását zálogául azon körül-
ménynek, hogy politikai nézeteit és elveit teljesen
osztjuk.

Az I. számmal jegyzett s első levelemben
megküldött hódoló és üdvözlő fölríratot ő Felső-
házhoz írta Komáromi Ferencz, a II. számmal jegy-
zett a miniszteriumhoz Gál János, a III. számmal
jegyzett Deák Ferencz nagy hazánkfiához
Fülep Ákos.

A tisztválasztási szavazatok számbavétele ma
esti 8 és fél órakor befejeztetett, de az eredmény
közlését azon ezébből, hogy küldeményem meg ne
szakadjon, használt szorgalmazván, a f. hó 21-én
tartott bizottmányi ülésben az következőleg enun-
ciáltott: Törvényszéki elnök: kebelel Nagy Samu.
Bírák: Hajdu Mózes, Gegő Károly, Fülep Ferencz,
Jenei József, Fogarasi Dani, Hildebrand József,
Horváth Ferencz, Tibald Mihály, Ilyés Sándor, Imre
István, Komáromi Ferencz, Magyar Ferencz, Dózsa
Gábor. Törvényszéki jegyzők: Csanádi Béla, Kö-
vesdi D., Jenei Dénes. Főjegyző: Kovács Péter.
Aljegyző: Imre Domokos. Árvabírák: Mihály Sándor,
Csiki Zsigmond. Alkirálybírák lettek: Bereczki
László, Fülep Albert, Bothos István. Főjegyző: Fi-
lep Antal. Aljegyzők: Nagy Károly, Zajzon János.
Dulók: makfalvi Dózsa Károly, Szekeres László,
Kis József, Balla József, Sánta Károly. A más há-
rom duló-jelölt nem nyervén általános többséget,
ma, 21-kén foly az új választás, valamint a levél-
tárnoki és mérnöki állomásokra is. Végre főorvos
lett Péterfi József, alorvos: Lénárd Dániel.

Es most legyen szabad székünk annyira
óhajtva várt, jelen alkotmányos működésének jel-
lemzéséül pár zársózt mondani.

A mi a működésnek a személyekre vonatkozó
részét illeti, a székbizottmány ma megtette válas-
ztását, de hogy ezen választás mennyire volt igaz-
ságos, t. i. mennyire lön méltányos a valódi ér-
dem, hazafiság, találm és képzettség, azt meg-
mutatja a következtetés és a jövőendő. *) Egy esetet
azonban nem mellőzhetek: Berenczei László a tör-
vényszéki elnökségre 193, az alkirálybíróságra 64
szavazatot nyert, hogy az alkirálybíróságra nem
nyert többséget, azt tulajdonitsa magának, mert
előre is sokszorosan nyilvánította, hogy nem fog
alkirálybíró lenni, hogy az elnökségnél megbukott,
annak nem ő az oka, erre nem mondhatok egye-
bet, mint a választók egy része nem tudván, hogy
nem akar alkir.-bíró lenni, mindkét állomásra vite-
tett s megoszlott a szavazat; meg vagyok győződve
azonban, hogy azt az egyént, a kit Marosszék egy
időben annyira fölkarolt, a kinek az 1848-iki viv-
mányoknál elvitatlan érdemei vannak, a ki 18
hazátlanásig után földült ősi tűzhelyéhez szegényül
érkezik haza, azt az egyént Marosszék nem taszít-
hatja el.

Még van egy pár szó az elvi viták és ta-
nácskozásaink folyamáról. A mult idők viharos ta-
nácskozásaira gondolván, örömmel jegyezhetem föl,
hogy Marosszék a politikai érettség és az elvi vi-
ták terén nagy előhaladást tett; de, hogy e jelen
üléseink cyclusa, mely egyszersmind tisztválasztás-
sal volt összekötve, annyi mérséklettel a tanácsko-

*) Ismerjük Marosszéket és kellő erőt s biztos és hig-
gadt hazafiságot tehetünk fel a választókról. Szerk.

zási ildom szabályainak oly pontos megtartásával
folyt le, azt nagyrésben elnökünknek, e rövid idő
alatt is közbizalmat nyert új főkir.-bírnaknak tulaj-
doníthatjuk; nincs szándokom senkiről magaslatló
tirádákat írni, de egy elnöki széknek helyes betöl-
tése, az igazságszeretet, ildom és tapintatosság azon
tulajdonok, melyeknek székünkben nagy jövőltik
van, és melyek székünket is nagy jövőhez segít-
etik. r. l.

M.-Vásárhely, júl. 23. 1867. — Választásain-
kat illetőleg utólagosan tudatom, hogy az első vá-
lasztás alkalmával három dulói állomás, valamint
a levéltárnoki és megyei mérnöki állomások iránt
is az általános többség nem nyilvánulván, tegnapi
bizottmányi ülésünkben heves vita támadt a felett,
hogy ezen állomásokra hogy történjék a második
választás? Voltak, kik a székely korlátlan válas-
ztási jog elvére támaszkodván, minden dulói jelölre,
kik az első választási czédulákban mintegy 60-an
szerepeltek, kívánták kiterjeszteni a második vá-
lasztást; voltak ellenben olyanok is, kik az ország-
gyűlési gyakorlat és az 1847/8 ki 5-dik törvény-
czikk 35-dik §-ának analogiája szerint csak is a
többséget nyert egyének közül akartak újra válas-
tani; a bizottmányi gyűlés többsége ezen utóbbiak
mellett nyilatkozván, s ezen határozat szerint a dul-
lóságra legtöbb szavazatot nyert hat, a levéltárnok-
ságra két, valamint a mérnökségre is két egyén
közül egyre-egyre történvén a második választás;
szavazati általános többséget nyertek dullóságra:
Ludesán Imre, Rozsnyai János, Tökés László; le-
véltárnokságra: Székely Ádám, a „Székely Köz-
öny“ szerkesztője; mérnökségre: Székely János.

A mai bizottmányi ülésben a törvényszéki és
közigazgatási összes tisztikar letette esküjét, ő Fel-
ségének a királynak és Magyarország törvényeinek
hűséget fogadván.

A törvényszéki ülők, valamint a dulók
közé is egy-egy román atyafi választatván be, Ma-
rosszék bizottmánya, egy a nemzetiségi, mint a val-
lások iránti méltányosságot is igyekezett szem előtt
tartani.

Végre a főkir.-bírói ebédek roppant népesek,
vigak és zajosak voltak; első napon az első pohá-
rat főkir.-bíró atyánkfiá emelte a koronás királyért
és Rudolf koronahercegért, egy szívvel és egy lé-
lekkel hangoztattuk utána, hogy ő Felsőházak az
Isten sokáig őrtesse! r. l.

KÜLFÖLD.

ANGOLORSZÁG. A francia fegyverkezések-
ről a „Herald“ párisi levelezője következőleg nyi-
latkozik: „Ha látjuk, hogy egy kormány ezer meg
ezer tonna készletet gyűjt; ha látjuk, hogy tábori
sátrakat, tábori bográcokat, cipőket, kocsiszerszá-
mot és szállítószerkeket — nem ezrével, hanem
százazereivel készítet; ha látjuk, hogy oly kiadá-
sokba merül, melylyel összehasonlítva a legközelebb
a kamarának megszavazott 158 milliót, ez csak
bliktri, csekélység: nagyon természetes következté-
tés ebből az, hogy valami és pedig nem éppen
békességes legyen a légben. Ha ehhez még hozzá-
vesztjük, hogy ezen kormány egyedül dicsőségen
alapul, és hogy e dicsőség most nagy düfést szen-
vedett, és hogy most makacsul vonakodik, az or-
szágnak azon kis mértékű önkormányzatot megad-
ni, mely a sokideig elzárt erkölcsi gőzerőnek bizo-
sított szellentytűjéül szolgálja: hajlandók vagyunk
föltenni, hogy a háboru, mely indemity bill akar
lenni a multa nézve, bizonyos dolog. Mintán nem
lehet tagadni, hogy roppant mérvű fegyverkezések
folyanak, véleményem szerint nem vonható kétségbe,
hogy nagy háboru történnék ezen előkészületek.

„Egész csöndben és hallgatagon vérteli fel-
magát a francia kormány, ugrásra készült, melylyel
halált akar hozni; különben azt hiszem, hogy a
folyó év el fog mulni, a nélkül, hogy a francia
hadsereg a Rajnát átlépné. Nagyon jól tudom,
mondja a levelező, hogy mindezt béka-vartogás-
nak fogják venni; engedjen azonban helyet azon
biztosításomnak, hogy közleményem biztos tudói-
tásokon alapul. A jövőendő események, igaz, szövet-
kezések és más európai hatalmak fegyverkezése
által módosítást szenvedhetnének; de a szövetke-
zésekre nézve Európa nagyon zált, és minden való-
színűség szerint előbb fog bekövetkezni a csapás,
mielőtt azoknak, kik Franciaország békés nézetei
iránt erőszakkal csalják magukat, idejük lesz elő-
készületekre. Örülök, hogy Poroszország nem tar-
tozik azon békés vérmesek közé, és okom van binni,
hogy a vihar, ha kitör, nem találja készületlenül.“

OLASZORSZÁG. Róma, júl. 18. Dumont
francia tábornok a pápai kormány jegyzéke foly-
tán ide érkezett, hogy a legioban előfordult 300
szűkes iránt vizsgálatot folytasson. — 600 garibal-
dista különböző pontokon közeledett a pápai határ
felé, azonban olasz csapatok által feltartóztatott. A
pápa nevezetes ajándékokat küldött a szultánnak
és a egyiptomi alkirálynak, azon védelem elismeré-
setül, melyben a katolikusok résztültek.

Egy bega lap florenzi levelezője tudatja,
hogy „Florenzebe legfensőbb helyre Oroszorszá-
ból tudósítások érkeztek, melyek jelentik, hogy ka-
tonai hadgyakorlatok ürügye alatt a porosz és orosz
tábori kar együttes haditanácsra gyűlt egybe a ezár
elnökle alatt. Ebben hadjárat terv dolgoztatnék

ki, azon kettős feltevés alatt, hogy vagy háború lesz Francia- és Németország közt, vagy oly háború, melyben egyfelől Orosz- és Poroszország, másfelől Franciaország, Ausztria, Olaszország, és mellékesen talán Svéd- és Törökország vennének részt. Oroszország ugyan el akarja napolni, Poroszország azonban rögtön elhatározást sürget, utal Ausztria készületlen állapotára, a francia hadsereg viszonylagos gyöngeségére, Olaszország határozatlanságára. Ez utóbbi a koronaház személyében különben is cizrogatnak, és ha nem is lesz rábírható tényleges szövetségére Orosz- és Poroszországgal, legalább semlegességét iparkodnak kinyerni, mely Ausztriát és Franciaországot kényszerítene Olaszország netáni fordulata esetére, arra is védelmi állásban maradni, mi erejüket megzsigorozná.

Florenz, júl. 23. Piaciani és Curti interpellálják a kormányt, hogy egy francia tábornok szemlét tartott a római csapatok felett, mely eljárás megsérti a szeptemberi szerződést. Az interpelláció kiterjed továbbá a készülődésekre és hadszerelekre is, melyeknek célja a pápai területre megtámadást intézni. Rattazzi tulzottnak mondja a hirt, a azt hiszi, hogy fölösleges volna a készülődésekben való részvételt demontorizni; a római kérdésnek — ugymond — erkölcsi eszközök által kell megoldatnia. A francia kormánytól felvilágosítás kéri az említett szemle mibenlétéről. A francia kormány nem fogja megsérteni a szerződést; Rattazzi mindig tiszteletben tartandja az idegen területet.

NÉMETORSZÁG. Berlin, júl. 18. Bismarck gr. miniszterelnök, az észak-német szövetségi kancellárja, a szövetségi alkotmány 15. §-a értelmében a szövetségelnök, és annak ügyintézője. A szövetségelnöksége (a porosz korona) által a szövetség nevében kiadott rendeletek és intézkedések érvényességre csak a szövetségi kancellár aláírása mellett emelkednek, ki ez által azokért felelősséget is vállal; ő a szövetség egyedüli felelős minisztere. A szövetségi kancellárnak az alkotmány 15. cikke értelmében továbbá fenn van tartva azon jog, hogy írásbeli kinevezéssel a szövetség tanács más tagja által helyettesítheti magát. Ezen helyettes a „szövetség alkancellárja” címet viseli. A szövetség tanács ügyeinek felosztása a szövetségi alkotmányban van körülírva; a 8-dik cikk szerint a következő hét bizottság alakított: 1. hadsereg és várak; 2. tengerészet; 3. vám és adóügy; 4. kereskedelem és közlekedés; 5. vasut, posta és távirat; 6. igazságügy; 7. számadási ügy. — Az első két bizottság tagjait a király nevezi ki, a többi bizottságokat a szövetség tanács választja. Ezen bizottságok mindegyikében az elnökségen (Poroszországon) kívül legalább két szövetséges államnak kell képviselvére lenni. A porosz bizottsági tag a bizottságban is elnököl. A bizottságok a munkálataikhoz szükséges hivatalnoki személyzettel láttatnak el. A szövetségi elnökség nevezi ki a szövetségi hivatalnokokat. Ez eskedeti fel és szükség esetén ez bocsátja el.

„Napoleon herczegnek táviratilag jelzett kopenhágai utjáról nagyon eltérőleg vélekednek a lapok. A porosz lapok a „France” megerősített híre dacára sem akarják elhinni, hogy a francia kabinet Dánországot miatt össze akarja tűzni a porosz kabinettel; mert Napoleon herczeg, ha kopenhágai látogatása csakugyan megvalósulna, minden esetre Dánia pártjára állana s nem fogná elmulasztani azt következetes ellenállásra ösztönözni a porosz ajánlatok ellenében. Poroszország semmi esetre sem fog engedni Dániával szemben. Nem volt elég — így folytatja egy német lap berlini levelezője — a luxemburgi kudarc, még egy újabbat is kíván ehhez csatolni Franciaország? Illetékes körökben éppen nem félnek Franciaországtól; a mexikói kudarcra pedig még mindenki élénkebben emlékszik, mintsem hogy Franciaország jogtalan beavatkozását a leghatározottabban vissza ne utasítsák. Franciaország ez által új és reá nézve végzetleges bonyódmást idézne elő s nagyon félreismeri a németországi közvéleményt, ha azt hiszi, hogy Poroszország szövetségesek nélkül maradna azon esetben, ha Dániát ellene ütszintá sikerülne. Ennélfogva minden kigondolható ok a herczegnek állítólagos politikai küldetése ellen szól.”

OROSZORSZÁG. Az összes orosz csapatok, — írják az „Augsb. A. Ztg”-nak — melyek állítólag Povolnskba csak hadműveletekre hivatott össze, és melyek már parancsot is vettek, a hadgyakorlatok után Oroszországba visszaindulni, rögtön ellenparancsot vettek. El van rendelve, hogy a csapatok a lengyel királyságban maradnak és hogy helyőrségtől a galicziai határokon helyzetnek el. Ezen rendelkezés roppant feltűnést okoz, mert azt következtetik ebből, hogy Oroszország és Ausztria közt a politikai viszonyok változtak.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Kolozsvár város 61-diki képviselője a választók összejövetelét f. hó 30-ra tűzte ki.

— A „Korunk” címe „Unio”-vá fog átváltozni, hetenkint egyelőre háromszor jelenend meg, s mellékletképp hozandja a hivatalos hirdetményeket. Ára egész évre 10 frt, évnegyedenkint 2 frt 50 kr. Megindul augusztus elején. Jó erők csatlakozását jelenti.

— B. Wesselényi József tiszteletbeli miniszteri titkárrá, Kendefi Árpád tiszteletbeli miniszteri fogalmazóvá neveztettek.

— Tegnap délen Monostoron tűz ütött ki, egy fél óra alatt öt ház és melléképület lett semmivé. E házak csak most épültek fel, egy nem rég történt égés következtében, óhajtható volna, hogy a megyei hatóság nem csak azért, hogy Kolozsvárral összeforrott, de azért is, mert a posta most is alig hatolhatott át, oda működne, hogy a szalmatűz Monostoron ritkulna.

— A házi zenekör, pénztára gyarapítására, tegnapelőtt adott hangversenye gyér közönség jelenlétében folyt le, mi inkább a néhány nap uralkodó reketty melegnek — midőn az est az embert a zöldbe csalja — mint a részvétlenségnek róvható fel. A sikerült előadás mindenesetre teltebb színházat érdemelt volna. A közreműködők mindannyian kitűntették magukat: Persián Eliz kisaszonny éppen annyi tapost aratott szép énekével, mint Klein Frigyesné urasszony, s Szabó Mária kisasszony biztos, feltűnő zongorajátékukkal; Boér Gergely hegedűjével ez alkalommal is bebizonyította, hogy méltó tanítványa Mátéfi Károlynak, s ez hogy van töle kitől tanulni; id. Bodor Pál jeles gordonkáját is jól ismeri közönségünk, s midőn a Trioban ez s a Szabó Mária k. a. zongorája és a Mátéfi hegedűje találkozott, a hallgatók zajos taposok között szívesen bocsátották meg a hosszadalmasságot; s mi is méltán az előadás fénypontján jelölhetjük ki. Dícsérettel kell még megemlítenünk Simon Kálmán s Bukowszky Béla urakat, egy a közreműködő Alleman zenekart. Az előadás 8-tól 11 óráig tartott.

— Nagy-Szebenből értesítenek júl. 25-ről, hogy a luth. egyház országos consistoriuma folyó hó 22-kén 552. szám alatt kelt köriratával a superintendens választása végett egybehívja az egyházi közönségek alkotmányos tagjait f. évi szeptember-hó 18-ára ide Nagy-Szebenbe. Addig a papihivatalok minden szász közönségekben három alkalmas egyént hoznak ajánlatba, kik titkos szavazásból eredő abszolút szótöbbséggel választatnak meg. Ezek közül az összegyűlendő körületi egyházi gyűlések hat személyt fognak választani, mire aztán az egybehívott országos egyházi gyűlés a superintendens választani fogja. A választásoknál semmi tekintet sem veendő a kandidátus honnan eredetéről. Az előleges választások jegyzőkönyvei beküldendők az országos consistoriumnak f. évi szept. hó 1-őéig. Együttal felszólítatik a luth. papság a volt superintendens történt halálát f. évi augusztus-hó 11-én az egyházban összegyűlt közönségnek hivatalosan tudomásra juttatni, s ezen tudósítással egy imát is összekötni. V.

— Aranyosszékről július 22-kéről írják nekünk: Folyó hó 15-kén, a mikor is a közigazgatási tisztek megválasztattak, az ujonnan megválasztott alkirálybíróval az a szerencsétlenség történt, hogy épp a midőn az elnök által enunciatott megválasztása, azon percben elbukott a templom ajtója között és úgy oda lett, hogy mindenki meghaltak hitte. De orvosi segély mellett még azon nap estején tartottak banquetten, a megválasztott consolatok között megjelenhetett. Másnap (16-kán) mi is láttuk a bizottmánygyűlésben. Ma pedig azon szomorú hirt vettük F. Vinczről, hogy mára, azaz: 22-kére viradók szobájában halva kapták.

— Háromszéken a közigazgatási tisztviselők választása következőleg tűtött ki: Sepsiszéken királybíró: Székely Gergely (képviselő); dullók: Tompa Miklós, b. Barabás József, Bony Zsigmond, Beke Sámuel. Kézdi-Széken királybíró: Lázár Mihály; dullók: Bálint József, Pethő István, Dimesi Ferenc, Barabás József. Orbaiszéken királybíró: Turi Gergely (képviselő); dullók: Debreczeni Ferenc, Deák György, Vajna Dénes. Miklósvár-Széken királybíró: Henter Sándor; dullók: Benedek Sándor és Monez József.

— Maros-Ludasról (Tordamegye), július 25-dikéről következő figyelemreméltó levelet veszünk: Oly nagy zajongást még soha sem láttam helységünkben, mint tegnapelőtt estefelé. Bármennyire igyekeztem magamnak az okról biztos tudomást szerezni, eredményre bajosan juthattam volna, és csak ma beszéltem magamnak több oldalról sikeresen a dolgot, a mint következik: egy brassói román ember törökdohányt csempészett, mintegy két mázsát, ládába jól elhelyeztetve, és haladott vele egy udvarhelyszéki szekeresrel Torda felé, a mint azonban Radnóthon keresztül utazott, egy ottani zsidó vendégglós által felismertette, a magán vagy más ügyeit Maros-Ludasra rendezett fináncz főfelügyelőnek, ki éppen Radnóthra állomására utban volt, fele utján (mert a vendégglós is lehetett antheilját lesve, kísérté a tiltott portékát szállító szekeret) följelentette. A főfelügyelő azonnal hivatalos állásba téve magát feladót szekeresrel visszatért Maros-Ludasra, itt egy volt finánczot és két roszdás hajdu-fegyvert magához véve üldözőbe vette feladót és annak fogatával, a mit sem sejtő brassói román Maros-Ketzén utolérték, ott letartóztatták és mindenestől visszahozták ide, innen azonban a szekély szekeres tovább haladni nem tudott, s azért a helység közepében levő vendégglósbe beszél lottak életni, és talán a nyomozatot is némileg megkezdeni. Éppen kedd és vásáros nap lévén, a vendégglósban sok mindentelen ember, s minthogy már délután is vala, némelyeknek nagy kedves is volt.

Egy percz alatt elterjedt a hír nemcsak a vendégglósban bent, hanem kinn is, hogy a finánczok mily zsákmányt csináltak, mindenfelé elkezdődött a zúgás, sajnálattal a letartóztatott román és szekély embert, mitévők legyenek azon tanakodtak, hanem a bortól felvillanyozottak hamarabb tanácsoltak magoknak, mert mintán a feladóval és letartóztatókkal, több ideig hiába vitakoztak, kimentek az udvarra, egy percz alatt lekapták a törökdohányt tartalmazó három ládát és azt háromfelé dobták az udvarból ki, lehet képzelné, hogy a sok vásáros nép mily hamar és mily erős uniót kötött a dohány felosztásában. Annyi idő alatt, hogy e sorokat írom, a ládák feltörve és a finom törökdohány (mint a káros monda) fel volt osztva, elhordva és eltűnve, mire maga a főfelügyelő észrevette magát, hát már a Thábertánd sehol sem volt, alig menekült meg ő is a nélkül, hogy a nép bosszuszújának kitéve ne legyen, mit csak a józanabb gondolkodásuaknak köszönhet; mert az a sok összegyűlt nép nagyon bősztült vala. Mily következtetésre lesz e comicus tragikumnak, azt nem tudni, hanem annyi igaz, hogy románok és magyarok ez esetből kifolyólag annyira összebarátkoztak itt és vidéken, (már a vásáros szamos népből itélve), hogy azt leírni képes nem vagyok, éltették a magyar miniszteriumot, a szabad dohánytermelést, kereskedést és Isten tudja még mit. Ezt azért láttam szükségesnek körülményesen leírni a szerint, a mint nekem többen szemtanúnk elbeszélék, nehogy elferdítve, szarvasan és csak némely személyekre vonatkozva, adják tovább azt a mit egy vásáros nép cselekedett.

— Megjelent Kolozsvárott Gáman nyomdájában „Egy nyílt szó Görgei Arthur honvéd-tábornok ügyéhez.” Irta Aschermann Ferenc, 1848-ban a honvédelmi sereg vezérkarában ezredes, és Klapka alatt komáromi várparancsnok. Az író katonai képzettsége ismeretes mindnyájunk előtt, 1848-ban ő a fiatal törzstisztek leggenialisabbjai közé számított. Katonai nagy ismereteinek s vitézségének tulajdonítható gyors előhaladása, mely neki nemzeti hadjáratunkban jelentékeny szerepet adott. Ezen röpiratában meglev tollal, s erős és szakavatott következtetésekkel veszi védelmébe Görgeit, s törekszik bebizonyítani, hogy ő nem volt áruló. Mi, nem bírva e téren szakismerettel, csak érveinek hatása után ítéltünk és így nem is szölkünk mellette vagy ellene, a szakemberek feladata, folytatni e vitát, hogy az egy historiai egyéniség megítélésére elvlegre igazságos világot vessen. E röpiratra nézve csak annyit jegyzünk meg, hogy Aschermannban a mily nagy volt a katonai, épp akkora a polgári bátorság, midőn egy a napi közegek által éppen most sárral dobált embert védelmébe vesz. Azt hisszük, hogy e tárgyól nagy és érdekes vita fog fejlődni. Ajánljuk e röpiratot olvasni, mert előadása rövid, dialektikája szép és erős.

— A Pesten megjelenő „Amicula Poporului” folyó évi 13 dik számában egy Dragescu I. C. „Noptile Carpatine sau istoria martiriloru libertatii” című munkára előfizetést hirdetvén, ezeket mondja a többek között, hogy megelégszünk, ha ily szent tárgynak, t. i. Hóra és derék társainak (braviloru sei) az emlékezet egy-két könyvet szentelhet a nép azon gyermeke részére, ki a lealázott és megbecsületlenített emberi jogok védelmére kelt föl!...nem tudja, hogy megtalálta a „romanismul” regző hurját, „forró óhajta csak az, hogy tűzzen a romanismulni koronájához egy levelet.” A munka 15—17 iv terjedelmű lesz, ára 1 ft 50 kr. Kíváncsian várjuk az ajánljuk azon állítást f. hó 15-ig megjelenendő munkát. Főntartván magunknak a hozzá szólhatást.

— Perczel Mór, Klapka és Vetter tábornokok Pestre érkeztek. Az illető társaskörökben természetesen a legnagyobb kitüntetéssel fogadták a nagy napok e történeti nevezetességű hőseit.

— Albrecht főherczeg, bécsi lapok szerint, lemondott a hadsereg főparancsnokságáról, s ezzel kapcsolatban azt hírlík, hogy az összes főparancsnokság feloszlatatik.

— A délszláv akademia f. hó 28-kán nyitattik meg. Ez alkalomra minden nyilvános ünneplésség be van tiltva.

— Budán a külön honvéd-egylet mégis megalakult, bár sokan azon voltak, hogy a két testvérőrvárosnak egy honvéd-egylete legyen. Az alakuló közgyűlés vasárnap ment végbe a zugligetben a „Fácán”-nál. Ekkor megválaszták a tiszteket, megalakíták az igazoló bizottmányokat és elhatározták azt, hogy városrészenként mily helyeken menjenek végbe az igazolások. A választások eredménye a „P. H.” szerint következő: Elnöknek közfelkialtással Farkassányi Mihály honvéd-százados, alelnöknek közfelkialtással Reviczki L. százados, jegyzőnek szintén közfelkialtással az eddigi ideiglenes jegyző, Miksits Imre tanár, volt honvéd-százados, pénztárnokul az eddigi ideiglenes pénztárnok, Kunhegyi Kálmán, budavárosi első alkapi-tány, volt honvéd-százados kiáltattak ki. Tiszteletbeli elnökül honvédelmi miniszter gr. Andrássy Gyula honvéd-ezredes 3 tagu küldöttség által határozottatott fölkeretni, egyszersmind a kis bizottmány utasított, hogy egyik elnök, a jegyző és egy választmányi tag, mint küldöttség, az egylet

költségén Bécsbe felrándulva, a királynak és királynénak valóban királyi ajándékaért az egylet köszönetét fejezzék ki.

— A budai elipszen, a budai honvéd-egylet javára tartott táncestély 95 frt tiszta jövedelmet eredményezett, melyet az egylet azonnal szétosztott a szűkülőködő tagok között. Ez estélyre gr. Wimpffen ezredes díjtalanul átengedé a 22. gyalogezred zenekarát, miért az egylet hírlapilag mond szíves köszönetet.

— Pesten szent István ünnepét és a király születés napját szokással fényvel akarják az idén megülni. Hir szerint a mágánok és méltóságok nagyobb része Budá-Pestre jön ez alkalommal.

— Azon gőzhajó kapitányok, kik az alsó Dunán és Tiszán közlekednek, hir szerint, vizsgát tartoznak a magyar nyelvből letenni.

— Prága társas köreiben a következő történetről sokat beszélnek, s mintán a történet a hírlapok nyelvére került, sokat fognak róla beszélni egyebütt is. Egy különben derék prágai polgár, ki két gyönyörű szép fiatal leány atyja, nagyon eltörtenkedett azon gondolatán, hogy mint mentse meg leányait a ruha-égésektől, melyek most egymásután oly sok szerencsétlenséget okoztak. „Hogy türjem el — így gondolkodott — hogy az én kedves gyermekeimet, kiket oly nagy ügybájjal fölneveltem, minden gondatlanul eldobott fidibus s gyufadarab, folytonos remegésbe tartsa, hogy minden pillanatban házám egy nagy szerencsétlenség színhelye lehessen?” s e gondolkodásának nagyon különös eredménye lett. A jószívú apa csupa atyai szeretetből egész drákói szigorra vete medett, s elrendelte, hogy leányainak csak is férfi ruhában szabad járni. A jó édes anya már régen meghalt, s a nének, rokonok és szomszédok hiába beszéltek az öreg urnak, hogy aggodalma indokolatlan túlságokra ragadják. Az öreg úr hajthatatlan. „A férfi ruhán nincs uszály, a férfiruha nem készül könnyen gyuló gázéból, s általában még nem is lehetett hallani soha, hogy férfi megégett volna.” S a szigorú parancs végre is hatott, s a kemény szívű apa legalább ez ideig hajthatatlanul nézi, hogy mint könyeznek szép fiatal leányai az elvészett uszály, csipkék s egyéb női csecsebecse után.

— Az ausztriai hírlap- és hirdetés adó reformjáról a bécsi pénzügyminiszterium terjedelmes munkát dolgozott ki, mely az ide vonatkozó törvényjavaslatok és felvilágosító adatokkal, a nyilvános megvitatás tárgyán, még mielőtt az végleges megállapításra az összminiszterium elé terjesztetnék, a bécsi hivatalos lap tegnapi számában jelent meg. Egyelőre csak két adatot említettük meg. A javaslat szerint a hírlapok helyéigilletke az előfizetési árból egy-egy száma eső illeték negyedrészeben állítatik meg, de ezen illeték nem tehet többet egy krajczárnál, és nem kevesebbet negyed krajczárnál. A hirdetések utáni helyéigilleték pedig, mely eddig minden hirdetés után 30 krt tett, egészen megszüntetetik.

Az erd. muzeum részére 1867-dik évi június havában gyűlt adományok jegyzéke.

I. Könyvek: B. Bornemisza Károlytól: A Jesus Sirah könyve. Colosvár. 1551. és A bílos Salamon királnak könyve. Colosvár. 1551. 8r. (1 kötetben). — Ködböcz Károlytól Heltai Gáspár Agendája. Colosvár. 1559. 4r. — Kolosi Antal szomszolyi róm. kath. lelkész, Váskányi Gergely Evangeliumok és epistolák. Bécs. 1618. 8r. — Szilágyi Sándortól, Báthori Gábor fejedelem története. Pest. 1867. 8r. — Dobay Józseftől, Der Krieg zwischen Oesterreich und Preussen. Pest. 1867. 8r. — A Verein für Siebenb.-Landeskundétól nyomtatványából 13 köt. és füz. — Fénylő Henrikől 2 köt. könyv és több apró nyomtatvány.

II. Régiségek és érmeik: Gálfi Józseftől Tordáról 6 ezüst, 3 rézpénz. — Zatureczky Károlytól 11 ezüst, 4 rézpénz. — Gr. Bethlen Gáborné, gr. Bethlen Klárától egy, Kolozsvárt a piaci torony alapjában talált kis bronz-bika. — Klir Jánostól 1 régi kovás pisztoly. — Haynald Lajos érsektől erdélyi püspöki nagy pecsétje vasból. — Biszterczky Józseftől 1 ezüstpénz. — Kolozsmege törvényszékétől, Vajolán a tekei járásban talált 4 ezüstpénz. — Zöld Jánostól 6 rézpénz. — Sallai Istántól 11 ezüst, 1 rézpénz. — Kolosi Antal plebánostól Szilágy-Somlyón egy templom alatti sírban talált nemez-süveg. — Fancsal Ferencztől 1 rézpénz. — Ferenczy Lászlótól, Udvarhelyszéken, Patakfalván, saját kertjében talált barbar cserépedények, kö. és más házi eszközök 9 db. — Gróf Gyulai Lajostól, Maros-Bogáton a Maros medrében talált cserépedény. — A magyar királyi pénzügyminiszteriumtól 4 arany és 4 ezüst koronázási emlékpénz. — Vásárlás 9 ezüst, 3 rézpénz.

III. Természeti tárgyak: Pálfi Miklóstól 1 anas penelope ♂. — Földváry Mihálytól 1 pastor roscus ♂. — Bányai Károlytól 1 pastor roscus ♂. — Pintye Józseftől 1 strucz tojás. — Oelberg lovagtól 4 korecs öszszarv. — Tamási Péteről 2 tuzok tojás. — Vajnáci és Dallos uraktól 1 tringha pugnax ♂. — Hankó Jánostól 2 élő páva. — Molnár Endrétől 5 db. méz-szivar a bási költőnyábol. — Ferenczy Lászlótól 4 db. állatfog és szarv Patakfalváról. — Brassai Sámuelől 2 darab marga közet a tordai soákna mellől. — Brassai Sámuel és Pávay Elek gyűjtése 65 példány növény

és 30 db közet a kolozsvári szénafüvekről. — Hermann Ottó és Klir János gyűjtése, 1 tetras urogalus, 1 ardea nycticorax, 1 charadrius minor, 1 columba oenas és a gyékei kirándulásról 5 emlős, 116 madár, 21 hüllő, 10 hal, 1600 rovar, 95 csiga, 39 madártojás. — Vásároltatott 1 arany-stűfűt és 1 arany-stűfűt. — Finaly Henrik, titkár.

Kolozsvári löversenyek.

Löversenyek határideje szeptember végéről július végére tetézve át, úgy látszik, ezáltal nem a legelőnyösebb változtatás történt. A tegnapi lefolyt első napi verseny legalább igen kevés látogatóval; vidékről sokan elmaradtak, kik rendszeresen be szoktak jönni az alkalomra. Munkaidő, nagy hőség, az iskolai ifjúság szünideje, mind oly körülmények, mik a versenyek előnyére nem válhatnak, s valóban tán soha se is volt futtatásunk oly kevés élénk, mint a többi.

Egyébiránt a futások igen érdekes látványt nyújtottak ez alkalommal is.

A vadászdíjra (400 ft) három ló indult: id. gr. Teleki Domokos „Brutus”-a, melyen legifj. gróf Bethlen János, továbbá: gróf Bethlen Sándor „Kortés”-e, melyen maga a tulajdonos és b. Bornemisza János „Vezér”-e, melyen b. Bornemisza Tivadar ill. Brutus, mint nehézség, erőteljes ló, már az első fordulónál átengedte a küzdelmet Kortés és Vezérnek, s ezek mentő vetélytársaknak bizonyították be magukat; előbbi alig egy fél fővel érkezvén előbb be a nyerpontnál. Ismételt futásnál ellenben a derék alkotás, szívós Vezér vívott elsőséget; a miből harmadik futás következett, midőn

Kortés visszalépett b. Bornemisza János „Vezér”-e lőn nyertes. Első futás tartama 4 p. 50 mp.; második 6 p. 10 mp., harmadik körüllovaslás.

A második oszt. (300 aranyos császárdíjra 5 ló volt nevezve; de a többi viszsza vonatván, csak id. gróf Teleki Domokos „Xantippe” nevű 4 éves kanczaja, s gr. Bethlen Sándor 7 éves „Hariza” nevű termeszt és nemes alakú kanczaja, mely már egyszer e díjt vette, vettek edtek, s ez utóbbi könnyen nyert. Futás tartama 5 p. 15 mp.

A versenyegyleti díj egyike volt a legérdekesebb futásoknak. Indult négy ló: gr. Bethlen Károly „Viola” nevű 4 éves kanczaja, b. Wesselényi Béla „Ormuz” nevű 4 éves méné, gr. Bethlen Sándor „Csárdás” nevű 3 éves méné és Pataki Miklós „Pikk” nevű 5 éves sárga méné. A futás érdekét emelvé, hogy ez utóbbi alig idomított állapotban lépett fel, s mindenki kíváncsi volt, hogyan fogja tartani magát. Ormuz lett ugyan nyertes, de Pikk derekason küzdött mindvégig, s bár lovásza fővegét elveszté, mi zavarolag hathatott reá, nyomban érkezett Ormuz után. Csárdás is jeleste küzdött. Futás tartama 5 p. 40 mp., mi alatt 2 ang. mfűt megfutni, mindig a legnagyobb gyorsaság és kitartás jele.

UJ POSTA.

— London, jul. 23. A szultán ma délelőtt utazott el innen. Reggel az ottani bank igazgatói Fnad basa tiszteletére nagy reggelit adtak, melyen a basa a szultán nevében megköszönte a szíves fogadtatást és poharat ültetett Anglia és Törökország közti szövetségre. A francia császárné a legszigorubb incognitóban Osborneba érkezett.

— Az angol kormány egy magasabb állásu

tengerész-tisztet küldött Konstantinápolyba, hogy az a török hajóhadat szervezze, s a törököknek Kandia elleni harcukban segélyükre legyen.

— Konstantinápoly, jul. 22. Omer basának 18-ól kelt hivatalos jelentése szerint a törökök győztek és Sphakia területet nyolcz helység kivételével megszállva tartják.

— francia kormány keleti képviselőinek szigorú parancsokat adott a bolgár felkelésre vonatkozólag, mely miatt csupán Oroszország a bírás.

— A „Národni List” szerint Csernajevo orosz tábornok a bolgár felkelők között van.

— Belgrád, jul. 23. Garasanin miniszterelnök a szultán elébe fog menni, s őt a távollevő fejedelem nevében üdvözlendi.

Gabonaár Kolozsvárt július 25-én 1867.

(Alsó a mérő, középar.)
Tisztatubúza 3 ft 46 kr. Elegybúza 2 ft 76 kr. Rozs 2 ft 40 kr. Árpa 1 ft 56 kr. Zab 1 ft 56 kr. Török-búza 2 ft 40 kr. Pityóka — ft 98 kr. Marhabús fontja belváros 16, külvárosban 14 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Július 26-án: 5% Metaliques 100 ft 57.75. 5% Nemzeti kölcsön 100 ft 67.75. Kamat 60/10. 1860. Kölcsön 87.70. Bankrészvény 700.—. Hitelintézet részvény 200 ft 182.20. London 10 ft st. 100 ft 23 1/4. kr 127.15. Ezüst 124.75. Cs. királyi arany 6.06 1/2.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DANIEL.

Nyilttér.

Alsó-Jára, július 20-án, 1867. Mi alólírt helybeliek, kik a Szöllősi János és

*) Az e téren megjelenő cikkekért egyáltalában nem vállal magára felelősséget a szerk.

Dávid András urak közötti tényállást apró részleteiben esmerjük, kötelességünknek tartjuk a következő nyilatkozattételt:

1. Hogy a D. A. ur pénzügyér bizonyítványának hiteles másolata előtünk fekszik, és hogy a Sz. J. ur jellemére vonatkozó rész ekképén szól: Erkölcsei és vagyoni bizonyítvány! melynek erejénél fogva hivatalosan bizonyítottatik, miszerint alsó-járai birtokos Szöllősi János ur Alsó-Jára helységében egy rendes és tiszteletteljes egyéniségnek ismertetik. Nevezett egyéniségnek stb. ide nem tartozó anyagi osztályozása kihagyva — bizonyítottatik.

2. Az 1858-ban 437. czim. sz. a. keltezett okmányt, melyet D. A. Sz. J. ur ellen felemlít, nem értjük; mert Sz. J. ur 1857-től 1860-ig Selmecezen az erdészeti akadémián, mint rendes oszt. dijas tanuló volt. Ha pedig 1853-mat akarja érteni, a mit Sz. J. urtól tudunk, úgy azzal Sz. J. urnak minden igaz alkotmányt szerető honfi előtt csak becsületét és jellemét emeli, mert azzal hazafiakat a büntetéstől óvott meg.

3. Az abrudbányai életét érdeklőleg, Sz. J. ur az ottani városi tanácsból kapott nagyszeren dicső hivatalos bizonyítványával mindég büszkén előállhat.

4. Hogy a gyémánt gyűrű ártatlan története Sz. J. ur előtt egészen esmeretlen: az előtünk köztudomásu dolog.

5. Hogy Sz. J. ur még alkotmányos uton sem kívánt soha még gondolatban is szolgabíró lenni, bár abban lépést teendő többlettől felkérte: mi előtünk régen nyilvános. S végül, hogy Sz. J. urnál helységünkben sem multban, sem jelenben lángolóbb hazafit és példásabb jellemű embert nem esmerünk, ezennel nyilváníttuk, az előtünk fekvő számos dicső bizonyítványainál fogva. (Következik kilencz aláíró.)

Sz. 1043. 1867.

polg.

Hirdetmény.

a földtehermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

Zarándmegye polgári Törvényszéke részéről a földtehermentesítési országos bizottságtól átérkezett jogérvényes folyó évi március hó 23-án 3212 1857. sz. alatt kelt fölszámítási határozat folytán báró Bánffy Albert ur részére: a) 56 előlegesen már kárpótlott állomány után területi többlet 305 hold 237 □ öl kárp. töké 6102 ft 56 3/4 kr. b) 16 újonnan valóított urbéri állományok területi mértéke 87 hold 473 □ öl kárp. töké 1745 ft 54 3/4 kr. Bleszény községében. c) Mesztekon községében, egy előlegesen már kárpótlott állomány területi többlet 550 □ öl kárp. töké 8 ft 1 1/2 kr. kárpótlási tőkék kirendelésének teljesítése végett eljárás ezennel megnyitattik. Erre nézve hirdetményi határidőül folyó 1867 év szeptember hó 11-e, tárgyalási határidő pedig, ez évi október hó 31-e oly megjegyzéssel tüztetik ki, hogy a hirdetmény határidő elmulasztása, és a tárgyalási hatánapról elmaradás ellen, az előbbi állapotban visszahelyezés meg nem engedhető.

Ehez képest felszólítottak.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok, vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29 én kelt nyiltparancs főbírod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólai igényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest, a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tökére, vagy annak kamataira igényt más jó czimból támasztanak, hogy ebbeli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi március 1-e előtt eszközölt betáblázása folytán, a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat nyertek, és a kárpótlási tökéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, megjegyezve, miszerint ebbeli igazolásuknak és bejelentésüknek a fentebb kitűzött hirdetményi határidő alatt a bejelentő és minden esetben hitelesített felhatalmazvánnyal ellátandó képviselőjének, vezető- és keresz neveik, és lakás helyük pontos földadása mellett, annál bizonyosabban szükség megtörténi, mivel ellenkező esetben mind ezen személyek a kárpótlási töké kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-ik pontok alatt kijelölteknek csupán az tartatik fül, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási töké s kamatai huzásai joga, a töké kirendelése iránti tárgyalásnál elismertettetik.

Vége azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandótták, ezennel felhívának, hogy a kárpótlási töké kirendelése végett tárgyalásra a fent kitűzött tárgyalási hatánapon ezen bíróságot előtt személyesen, vagy törvényes meghatalmazottjaik által, annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást, vagy bejelentést, nem nyújtottak volna be. Egyuttal értesíttetnek az illetők, hogy a fennemlített tárgyalások, a földadóra nézve ideiglenleg felállított országos bizottságy által, netalán utólagosan kitzitott tökére is figyelem fog fordítani, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentésüket elmulasztották, minden ebbeli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25 ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

A hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és bejelentések, ugy szinte a lejárt, vagy töstét felmondható adósságoknak, a kárpótlási tökére utalása iránti kérvények, a hivatalos órák alatt az irodában megtekinthetők lesznek.

Zarándmegye polg. Törvényszékének, 1867 Körösbányán július hó 9-én tartott tanácsüléséből

Előleges hirdetés.

A nagyérdemű közönségnek irányomban tanúsított eddigi bizalmáért, hálás köszönetem nyilvánítása mellett, főttekvetem az hogy számos éveik Angolhonban gyűjtött tapasztalataimat és tanulmányaimat, — pedig a hol üzletemhez szükséges cikkek a legnagyobb mértékben és minőségben találtnak — kedves hazámban terjeszsem és hazámfiat felkeltsem az által, hogy oly cikkek hozzatok meg, melyek eddig még nálunk merőben ismeretlenek voltak, van szerencsém tehát tudni, hogy a beállandó téli évszakra már megjötték Londonból portékáim, melyek között különösen kiemelem és figyelembe ajánlom Északamerikai mokus és nyest bőrtöket, melyekből a legszebb prémek készülnek s melyekkel dícselkedhetek, hogy a két magyar hazában csakis nálam kaphatók, azért pedig igyekszem azokat a legelőszóbban színtani.

Ajánlom továbbá az urak részire, a már nagy mennyiségben készült és tetészt nyert Sebastopolaimat, melyeket most még többféle külföldi bőrből készíttettem, s ki merem mondani, hogy azokat legjobb móddal és legutányosabban csakis én tudom készíteni, mivel azok készítése titkát magamnak fenntartottam.

PROHÁSZKY JÁNOS,

szócsmester Kolozsvárt nagy-piacz Nro 7.

(247)

Tisztelettel tudatjuk a t. repoze termelőkkel, hogy az idén a repczének köblit a

telyes pesti piaci áron alól csak 2 firttal

fizetjük. A nagyérdemű közönség könyebbségiért, üzleti irodánkat a bel-monostortutza 192 számú házukhoz áttettük

KISS TESTVÉREK, olaj-gyár tulajdonosai.

Hogy lehet meggazdagodni, a nélkül hogy valaki pénzt elvesztse?!

Venni kell nálam egy

cs. kir.

1864 évi Száz forintos jutalék sorsjegyet

részlettelés mellett, mikor is csak 10 firtot kell befizetni mint előleg, a fenn maradt összeg honaponként 5 firtos részletekben fizetendő le.

A befizetés alatt már 8-szor lehet játszani; ezek közt:

3 nyerőszám 250,000 firt
2 „ 220,000 „
3 „ 200,000 „ stb. stb. lesz;

továbbá ezen sorsjegyeknél a betét soha nem vesztethet, minán minden sorsjegyek ki kell huzatni, és legkevesebbet 150 firtot lehet nyerni. A legkisebb nyerő évenként 5 firtal nyekedik, míg 200 firta kitélik.

A legközelebbi huzások lesznek:

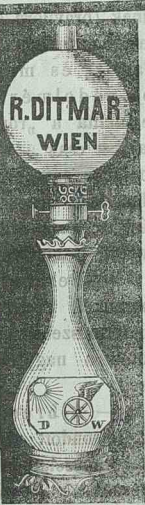
Sept. 1. 1867. nyer 900 sorsjegy 442,500 ft, ezekközt 1 jegy 200,000 firtot.
Dec. 1. „ „ 800 „ 452,500 ft, „ 1 jegy 250,000 „
Mart. 1. 1868. „ 900 „ 442,500 ft, „ 1 jegy 200,000 „
Apr. 15. „ „ 900 „ 417,560 ft, „ 1 jegy 220,000 „
Jun. 1. „ „ 800 „ 456,200 ft, „ 1 jegy 250,000 „

A nyeremények kifizetése a cs. k. állampénztár által történik Bécsben. Azok, kik még Julius hó folytán egy ily részletenként lefizetendő sorsjegyet vesznek, mindjárt az első részlet lefizetésekor jutalmul egy 1864 ki igérvény sorsjegyet kapnak ingyen, melyvel már Sept. 1-jén 200,000 firt, 40,000 firt, 20,000 firtot stb. lehet nyerni tisztelettel

SPITZER KÁROLY, pénzváltó.

Sept. 1-jén huzandó 1864-ki igérvény sorsjegyek kaphatók nálam darabja 2 1/2 firt. A ki 10 ily sorsjegyet vesz 1-et ingyen kap.

NB. Kik ily sorsjegyeket venni akarnak, kértnek a következő sorokat inténi hozzám: Herrn Karl Spitzer's Wechselstube in Wien. Anbei sende ich Ihnen 10 als Angabe auf Stück. 1864-er Lose und verpflichte mich, den Rest von 90 fl. per Stück in monatlichen Raten von 5 fl. abzuzahlen. Ferner lege ich 66 kr. für Stempelgebühr bei.

(239)

(3-12)

DITMÁR R.

cs. kir. szab. lámpagyáranak

BÉCSBEN,

mely Európában e nemben a legnagyobb és leghirnevesebb telepítvény, — új árjegyzéke és mintarajzi megjelentek, s kereskedők és kalmárok számára ingyen kaphatók.

Az árak olcsóbbak, mint a bel- és külföld minden más gyármányaié.

Raktárainban a szállítási díj hozzáadásával ugyanazon ár és feltételek mellett árutartik, mint a gyárban Bécsben.

(341)

CSIKY TESTVÉREK

(Kolozsvárt, nagypiacz Szathmári-ház.)

jól berendezett fűszer-kereskedésökben ujjlag érkezett 25 féle hazai- és külföldi friss töltésű

ásványos gyógyvizek.

NAGY VÁLASZTERKÁN

olajbatört és száraz viz-festékek

francia, porosz és angol

butor-, bőr- és kocsilack

a legutányosb áron.

(249) (1-3)

Egy jó háztól való fiatal ember, ki a németnyelvet is beszéli —

Gyakornokul

felvétetik

CSIKY TESTVÉREK,

fűszer-, festék- és anyag- kereskedésbe Kolozsvárt.

(248) (1-3)

Repczét,

len- és kendermagot

legmagasabb árban vásárol

HEYMANN ZSIGMOND,

keresk. ügynök Kolozsvárt,

főter 8. sz. a.

(251) (1-2)

Bécs városi fogorvos

BLAU

Kolozsvárra megérkezvén, mesterséges műfogak betévése és más fogorvosi segélytétel végett, naponta délelőtti 9 órától négy óráig szállásán a Nemzeti szállodában megtalálható.

Itt mulatása csak pén-
tekgig augusztus 2-dikáig
fog terjedni.

(341) (3-3)

Ház eladás.

Görbe szappanyutczában a 339 számú, több lakszobakkal s jó pincevel ellátott, jókarban levő s jól jövedelmező telek, kedvező feltételek mellett, bécsáron eladó. Értekezni lehet ott helytt Kalivoda Dénezsnél.

(6-12)

VAS KERTI BUTOROK

összerakhatók, legujabb divat szerént.

1 firt 90 kr egy elegans divatos, összerakható vas kerti szék.

7 firt egy elegans vas kerti pad; ezeken kívül asztalok, karszé-

kek, és mindennemű kerti és nyarilaki butorok találhatók a legutá-

nyosb árakon BRÜLL ANTAL, vasbutor-gyárban. Bécs, Alsergrund, Halm-

gasse, Nro. 6. Raktár: Kolowieting Nro. 10. Vidéki megrendelések pon-

tosan teljesíttetnek.

(193)